

jeg allerede har henvist til, foreslaar den store Bevægelsesmargen for samtlige Kommunalbestyrelser paa 15 pCt. af det samlede Udgiftsbeløb, som Satserne foranlediger, thi indenfor denne Ramme vilde der i alle Kommuner kunne være blevet Plads til den Brændselsydelse, det ærede Medlem ønsker at give. Nej, Forholdet er det ganske simple, hvad jeg naturligvis kun kan udtale min Tilfredshed med, at det radikale Venstre principielt er ganske enig med Flertallet, men Partiet har skullet have et lille Punkt udenfor Flertallet, hvorpaa det kunde staa, selv om det jo er fuldkommen klart over, at det ikke derigennem faar Styrke til at bevæge Flertallet. Man har villet demonstrere sin Selvstændighed og naturligvis ogsaa sit varme Hjerte — selvfølgelig — for Befolkningen ved de Ændringsforslag, man her stiller. Men, som sagt, i Princippet er man enig med Flertallet, og man er enig i, at naar vi skal udfolde Besparelsesbestrebelse, hvad vi maa i denne Tid, fordi baade Stats- og Kommunebyrden er for stor, saa kan Aldersrenten, der foranlediger en saa væsentlig Udgiftspost, ikke forbigaa. Man ønsker fra radikal Side Besparelser gennemført, men man vil ikke saa langt, som vi vil, det er Konsekvensen af Brændsels- og Sygebestemmelserne, som man opretholder; til Gengæld vil man forære Kommunerne hele Forskellen. Det er rart at komme hjem og sige: Ja, ganske vist, vi vilde ikke gaa saa langt som Regeringen, som Flertallet krævede, men vi vilde sandelig ogsaa spare, og først og fremmest tænkte vi paa jer herhjemme, vi sagde: I skal have det hele. Lad blot Staten, som til syvende og sidst nok hytter sig, klare Vanskelighederne. Jeg misforstaar aldeles ikke Stillingen her, den er tilstrækkelig gennemsigtig, saaledes at ingen i dette Land, som sætter sig ind i Sagen, vil misforstaa Partiets Stilling, som jeg i øvrigt ud fra Fællesskabet i principiel Opfattelse takker Partiet for. Det ærede Medlem udtalte, at der ikke var et svælgende Dyb af Uenighed mellem Satserne. Nej, der er ikke noget svælgende Dyb af Uenighed, det er i Virkeligheden det samme Princip, paa hvilket Satserne er bygget i Regeringsforslaget, i det radikale Venstres Forslag og i Socialdemokratiets Forslag.

Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) begyndte med at sige, at Socialdemokratiet kun har haft eet Formaal, nemlig at forbedre de gamles Kaar — hvorvidt Kommuner og Stat kan bære Byrden ved denne Forbedring, det beskæftiger altid de Herrer mindre. Men naar dette altsaa

har været det eneste Formaal, synes jeg ikke, det er uden Interesse at se en Smule paa de Satser, her er foreslaaet. Jeg har i Folketinget udtalt mig om selve Trinene i det radikale Venstres Skala. Tillægene paa 5 pCt. for de forskellige Aldersklasser er efter min Mening teknisk urimelige; jeg har andetsteds forklaret hvorfor og skal ikke gentage det her. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at saavel for Hovedstaden som for Købstadkommunerne betyder de radikale Satser en Formindskelse af Ydelsen til de gamle undtagen netop for 65-aarige Ægtepar. Bortset fra Begyndelsessatsen for 65-aarige Ægtepar byder Forslaget helt igennem paa meget betydelige Nedsættelser sammenlignet med Flertallets Skala. Kun hvor Talen er om Landkommuner, er der paa de fleste Punkter stillet Forslag om større Ydelser, end Flertallet vil give, men ogsaa her bevirker 5 pCt.s Forøgelsen fra Aldersklasse til Aldersklasse, at man for enligt stillede Personer, saa saare der er Tale om 67- og 68-aarige, giver mindre, end Flertalsforslaget yder, og for enligt stillede Kvinder fra 66 Aars Alderen op til 68 væsentlig mindre end det, Flertalsforslaget giver, skønt det dog er en bekendt Sag, at det store Tal af Aldersrentenydere netop er enligt stillede Kvinder. Men derved bliver man ganske vist ogsaa i Stand til at rutte med Brændselshjælp og Sygehjælp i Hjemmet. Man bør imidlertid se det paa Baggrund af de Satser, jeg her har udtalt mig om.

Men naar jeg saa kommer til Socialdemokratiet, som kun har haft det Formaal at forbedre de gamles Kaar, synes jeg, det er værd at lægge Mærke til, at for samtlige enligstillede i Hovedstaden og i Købstadkommunerne byder de socialdemokratiske Forslag paa væsentligt mindre end Flertallets Forslag, saa meget mindre paa en Række Poster, at ikke en Gang den Brændselshjælp, som Socialdemokratiet vil yde, udligner Forskellen. Der er det besynderlige, at Socialdemokratiet jo ud over Landet har kritiseret den gældende Aldersrentelovs Satser ud fra Paastanden om, at i Sammenligning med Ægtepar fik de enligstillede alt for lidt. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne nikker; det er deres Opfattelse, og den giver de Udtryk i deres Forslag paa den Maade, at de forhøjer Ydelsen til Ægtepar og gør den ringere for de enligstillede end af os foreslaaet. Den, der kan finde Konsekvens deri, har særlige Evner for at løse Opgaver i Form af Fiksbilleder. Og det er, som sagt, slet ikke ganske smaa Beløb, det drejer sig om. Tager jeg